

LA CAMPANA DE GRACIA.

ADMINISTRACIÓ

Y REDACCIÓ

LLIBRERÍA ESPANYOLA

Rambla del mitj, 20,

BARCELONA.

DONARÀ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

PRÉU DE SUSCRIPCIÓ.

FORA DE BARCELONA:

Espanya, triestrestre.	6 rals.
Antillas (Cuba y Pto. Rico).	16 ▶
Estranger.	18 ▶

CADA NÚMERO 2 QUARTOS PER TOT ESPANYA.

BOMBAS Ó BUTLLOFAS.

MADRID 29 DE OCTUBRE, (á las 9'30 noche). Han sido puestos en libertad los complicados en la conspiracion descubierta en mayo último.

(Telègrama de la premsa local.)

TEATRO DE LA GUERRA.

(IMITACIÓ.)

«Los rusos pierden terreno en Europa y lo ganan en Asia. ¿Cual será el fin de esta guerra desastrosa?»

L'escena passa en lo campament turch de l'Assia, dintre de Kars.

Arriba al quartel general un capitá turch trent sanch del nás. Un general surt á rebre 'l.

—¿Qué tenim de nou?

—No res, general: hi tenia 'l nás y 'l caball de un cossaco me l' ha aixafat. Jo corria perseguit per aquell malehit fill de las brumas. Ja 'm veyia mòrt: tenia la llansa á dos travessos de dit de las ancas, quan tot de un plegat me giro per morir com un valent ferit pèl davant, llenso un renéch contra la créu, y siga 'l renech ó siga 'l girarme, lo cert es que 'l caball del cossaco s' espanta, 's tomba y al fugir, 'm clava com veyéu lo casco entre nas y ulls.

—¿Y 'l vostre batalló?

—Fet una truita. No hi quedat mes que jo viu per contarho.

—¿Y 'ls altres batallons?

—Lo mateix que 'l mèu, destrossats, estussinats, esmicolats.

Lo general turch estarrufa 'l nás ab tanta forsa, que també l' hi surt sanch. Posantsi 'l mocador, se dirigeix al allotjament del general en gefe.

*

—¿Qué hi há? pregunta 'l general en gefe.

—Una altra pallissa á la llista, generalíssim.

Lo general en gefe pega un cop de puny á la taula y l' enfonza.

L' altre general se tira sobre una cadira y esbotza l' asiento.

¡Ay si aquella taula y aquella cadira fossen russos!

—Aixó no 's pot aguantar, diu lo general en gefe. Semblém deixats de la má de Alá. Sor-tim, nos hi tirém com á gossos, y no fan mes que darnos una tunyina darrera del altra. Estava escrit.

Entra un ordenansa portant un parte.

—Vinga aixó, diu lo general gefe.

Romp lo sobre, 's posa las ulleras, lo mira y desapareixen del seu rostre las líneas que hi havia marcat la desesperació. Aquella cara se serena, aquells llabis sonrihuen. S' acosta 'l parte á la boca y 'l besa.

—¿Seria impertinent, exclama l' altre general, si 'us preguntava quina es la causa d' aquesta alegría?

—¿No 'us ho he dit encare? Abrasséume.

S' abrassan.

—Una gran victoria! exclama 'l general en gefe, una d' aquellas que valen per totes.

—¿Aquí, á l' Assia?

—No, á l' Assia hém de perdre sempre: estava escrit: la victoria l' hém obtinguda á Europa, á Plewna. Teniu, escoltéu.... «Los rusos han perdut 12 mil homes, doscents canons... dos mil presoners... l' ala dreta destruïda... Confiansa...» ¡Ah! Aixó es un brilló! Pero jo ja 'u veig, á Europa hém de guanyar sempre, estava escrit.

—Generalíssim: se m' acut una idea, y si 'm donéu permís per exposarla....

—Diguéu.

—Vos mateix havéu comprés qu' estava escrit que perdém á l' Assia y que guanyém á Europa. Si aixís com aixís aquí hem de perdre y allá hém de guanyar ¿no fora millor que al-lessim lo camp de una vegada, anantse'n tots á Europa á cullir los llores de la gloria? Aquí ho perderém tot, fins la paciència. Allá al ménos recobrarém la fama.

—¡Magnífich projecte! Avuy mateix ho comunicaré al ministre de la Guerra, perque aquest ho fassa present al Sultan. D' aquí vuit dias á Europa y de aquí un mes plantém la mitja lluna á Sant Petersburg. A Europa hém de guanyar, estava escrit.

*

*

Passa l' escena en lo campament rus, davant de Plewna.

Arriban varios fugitius, semblant l' alarma. Se plegan moltas tendas, tothom fuig.... Al lluny retrona 'l canó dels turchs.

Lo pánich dispersa als exércits de la Russia, y de la correguda que donan no paran fins á las riveras del Danubi.

—¡Havernos de retirar, exclama un general, quan ja haviam lograt ficarnos tant endintre!

—Es horrible, diu un altre: es vergonyós per la Russia, que una nació degradada 'ns fassa corre d' aquest modol

—Estém de desgracia, general, ¿qué dirá l' Europa?

—Y ¿qué dirán las naciones que al sol nom de Russia tremolavan com la fulla del arbre de por de que 'ns las empassésim de una bocada, lo dia que 'ns llevéssim de mal humor?

—Aném, general, aném á veure al general en gefe, y combinar nous plans. Aixó no pot quedar aixís!

*

*

En la tenda del general en gefe.

Aquest s' está donant cops de punys á la calva. No lè cap cabells, perque en aquell moment acabava d' arrancarse 'ls.

Los dos generals se quedan motxos al portal, temerosos d' interrompre la desesperació justificada del seu superior.

En aquest moment entra un ordenansa, portant un parte.

Lo general en gefe l' hi pren de las mans, tot tremolós romp lo sobre, se posa las ulleras y 'l llegeix.

Sa cara se sembla 'l cel serenantse després de la tempestat. Olvidant l' altíssim cárrech que desempenya, dona un brinco d' alegría, cridant:

—¡Victoria!

—¿Aquí? pregunta un dels dos generals.

—No, aquí es impossible: á l' Assia, davant de Kars. Teniu, escoltéu.—«Destrossat un cos d' exercit; déu mil turchs sobre 'l camp de batalla, innumerables presoners... gran número de canons en nostras mans... Kars crema pèls quatre costats.»

—¡Aixó es una fortuna! diu un dels dos generals. Al ménos si aquí 'ns pegan, allá 'ns venjan. ¡Gloria al exercit rus de l' Assia!...

—Generalíssim, diu l' altre: tinch un plan.

—Vinga.

—Lo de anar á unirnos á aquell grapat de valents. Aquí reberém sempre. Las tropas estan desmoralizadas y no més poden reanimarse, posantse en contacte ab aquells fills de la victoria. Creyéume, generalíssim, allí hi ha la carn y aquí 'ls ossos. Deixém los ossos per la carn y anémse 'n tots al Assia á aumentar la gloria de la Russia.

—¡Magnífich! exclama 'l general en gefe; teniu rahó; aquí no fariam més que rebre. Es precís pendre una determinació. Me 'n vaig á trobar al Czar, l' hi comunicaré 'l vostre projecte, l' acceptará ¿cóm no ha de acceptarlo? Y de aquí á vuit dias al Assia, y al cap de un més clavarem la créu á Constantinopla. Señores, hasta la vista.

*

*

Parte del general en gefe del exercit turch:

«MOSCOU 10 DE NOVIEMBRE DE 1877.—Hém entrat á Moscou sense resistencia. Lo poble nos ha rebut ab repich de campanas y domassos als balcones. Totas las iglesias han quedat convertidas en mesquitas. La mitja lluna ocupa las aras dels altars. De nit la població ha quedat iluminada. Las donas han cambiat las botinas per las babutxas, y las faldillas per las calsas amples, y 'ls homes lo barret pèl turbant. Estich organisant serrallós ab tota activitat. ¡Dintre vuit dias á Sant Petersburg! Lo tránsit será una marxa triunfal.»

*

*

Parte del general en gefe del exercit rus:

«SCUTARI 10 DE NOVIEMBRE DE 1877.—Hém arribat á Scutari sense resistencia. Sols un petit Estret nos separa de Constantinopla. Constanti-

nopla brilla al davant nostre. He tingut de contenir l' impaciencia dels cossacos que volian tirarse al agua per passar nadant l' Estret de Constantinopla. Lo Sultan va sortirne ahir á bordo de un barco de guerra. Ha perdut la partida. Los pobles nos reben ab entusiasme. Las mesquitas se converteixen en iglesias. Los turchs se desfán lo turbant y alfombran los carrers per honrar lo tránsit dels valents exércits de la Russia. Las donas deixan las calsas amples per las faldillas, y las babutxas per las polacas. Estich fent casaments en massa pèl rito cismátich. Los barcos mercants de Constantinopla venen á rebre 'ns empavessats y plèns de fanal-lets. Demá al sortir lo sol comensará l' embarch. Dintre de tres dias brillará la créu en Santa Sofía. A Constantinopla 's preparan grans festas per obsequiarnos.»

*

*

Comunicació del Sultan al Czar de totes las Russias:

«SAN PETERSBURGO 18 DE NOVIEMBRE DE 1877.—Te participo que hi arribat á Sant Petersburg sense novedat. M' allotjo en lo teu palacio. Encare que fá una mica de fret, com que hi ha bonas estufas, me la passo bé. Si are tens ganas de fer la pau, escriume 'l plech de condicions.»

*

*

Contestació del Czar de totes las Russias, al Sultan.

«CONSTANTINOPLA 23 DE NOVIEMBRE DE 1877.—Hi rebut la tèva en l' acte en que t' anava á comunicar la mèva entrada á Constantinopla, participante que ocupo 'l teu palacio. Encare que 'ls temps es una mica calent, com que hi ha bons jardins, bonas sombras, bons banys y un bon serrallo, me lo passo tal qual. Respecte á la pau, crech que lo millor será que no 'n parlem mes perque tampoch nos entendriam. Quedat tú á Sant Petersburg y jo 'm quedaré á Constantinopla. Així tots dos haurém guanyat.»

*

*

Las familias russas y turcas:

«¡Ay tant-de-bó, que aixó s' acabés aixís! Al menos s' estolviaria la sanch de moltíssims fills, y las llágrimas de moltíssimas mares!»

P. K.

Ja sabiam nosaltres que 'l poble de Barcelona no podia faltar, quan arribés l' hora de demostrar son carinyo á una víctima de la intolerancia religiosa.

Lo cementiri dels impenitents may se havia vist tant honrat com durant las passadas festas.

Lo ninxo ahont hi descansa 'l nostre inolvidable company Llavera estava atestat de coronas y altres recorts, tots ells conmovedors, oportuns tots ells.

Entre las coronas se distingian las dels senyors Medina y Sanchez, Frederich Soler, Comerán, Lopez, Feliu y Codina, Anton Altadill, Santafé, *La Gaceta de Barcelona*, LA CAMPANA DE GRACIA, varios estudiants de dret y moltas altres que no recordem, totes colocadas ab art y un bon gust com raras vegadas se troban en las iglesias. En una d' aquestas coronas hi hém llegit: «Al poeta demócrata». En dugas altres: «Estaré á tu lado.» «Aguárdame en este mismo sitio.»

Vaja, que si aixó dura haurán de aixamplar aquell cementiri, fins avuy tant despreciat.

*

*

La sepultura de Tomás Padró també sigué honrada pèl recort de sos numerosos amichs y admiradors.

També un publich numerós acudí á visitarla, dolentse de que 'l distingit artista haja desaparegut d' entre nosaltres.

¡Ah! La mort que trenca 'ls llassos de la vida, no pot trencar ni afluirar siquiera 'ls llassos de l' amistat.

Quinze dias ha necessitat l' Ajuntament antes de determinarse á portar als tribunals la questió

escandalosa denunciada pèl senyor Comas y Argemir.

Y això després de molts bolados y de no poca tírria contra 'l denunciador d' aquells fets escandalosos.

Esperèm que l' acció de la justícia serà mes ràpida y sobre tot mes imparcial que l' acció de l' Ajuntament.

Ha visitat Paris l' ex-president de la república americana general Grant.

Bona ocasió per compararlo ab lo mariscal Mac-Mahon.

Es general com ell.
Com ell ha presidit una república.

Y al revés d' ell, quan lo país va nombrar-ne un altre, va deixá 'l puesto.

Ab aixó 's coneix que 'l general americá es mes Grant.

Se va estrenar ab molt bon éxit en lo teatro de Romea lo nou drama castellá titolat *Un lance de Calderon*, original del popular poeta Pitarrá.

Una versificació esmerada y lo tipo de Calderon perfectament presentat, á mes d' altres qualitats literarias, lo fan digne de la fama de son autor y dels picaments de mans ab que l' acull lo públich.

Paraulas del Brusi del dijous 25 de octubre:
«Nostres partits polítics, sense excepció de cap mena, han acullit á tots 'ls criminals que 's presentavan á engrossar las sèvas filas, y tots han donat lo deplorable espectáculo de obrir las presons y presiris á fi de aumentar lo número del sèus soldats.»

Jo protesto per la part que 'm toca. 'L mèu partit no ha volgut may criminals ab ell, ni ha obert presons ni presiris.

Y pensi 'l Brusi que al dir alló de *tots los partits polítics sense excepció de cap mena* hi entra també 'l sèu.

Y recordi que á confessió de part...

Continuan venentse solars del Parque, y las obras del Parque continuan poch ménos que paradas.

Una pregunta al Ajuntament.

¿Los diners que entran per ahont se 'n van?
L' Ajuntament tè de donar explicacions, no te mes remey. Aixó es lo que 's necesita y no pas portar als tribunals al senyor Comas d' Argemir.

Vaya senyor Prats: cantin papers y mentin barbas.

A l' Universitat algunas clases son tan petites que la meytat del sestudiant no hi cab.

Tots han pagat la matrícula, y tots tenen igual dret á sentir las explicacions del catedràtic á pesar de lo cual aqueix ha declarat que la cosa no tè arreglo.

Tal vegada tinga rahò: al cap-de-vall son cosas de conservadors, y ja sabem que las cosas dels conservadors de arreglo no 'n tenen.

A Fransa ha mort un republicá notable baix molts conceptes, Mr. *Du Buhet*.

Deixa una fortuna de 30 milions, y com qu' era un gran admirador de 'n Gambetta y ha mort sense familia, l' hi lega la major part d' aquesta fortuna.

Senyor Mac-Mahon no cal que s' escarrassi. Miri'n pèl cantò que vulga, en Gambetta tè mes potra que vosté.

Lo *Diari Espanyol* publicava una carta de 'n Possada Herrera declarant que renyia ab en Cánovas.

Després resulta qu' encara que hi ha una carta de 'n Possada Herrera, no es la que s' ha publicat.

Mes tart se descubreix que s' ha falsificat la lletra y la firma del president de la Cámara.

Tothom parla de la carta y ningú s' enten.
Un conservador:—Aquesta, aquesta es la gran política que ha de regenerar á la patria!
Lo país:—*¡Oh carta adorada—me hiciste feliz!*

Un dato que 'ns proporciona 'n Cánovas.
La guerra de Cuba costa á Espanya 40 milions de rals cada mès.

Calculém: la guerra de Cuba fá uns vuit anys que dura ó sigan 96 mesos.

A 40 milions per mès, ja 'ns costa 3.840 milions de rals.
De manera que quatre màquines de fer pesetas, treballant nit y dia durant tots aquests

vuit anys, y fent cada una de ellas una pesseta per segon, á cada tich tach del relotje, ab prou feyna, haurian donat l' abast per pagar los gastos de la guerra de Cuba.

Ara no contém lo valor de la sanch, perque no sabem com evaluarla.

Entre 'ls estudiants de l' Universitat de Barcelona s' ha firmat una eloqüent felicitació als estudiants francesos, pèl resultat de las últimas elecciones.

L' avi Brusi, barbotegant com de costum, los dona una palmetada, dihent que l' ocuparse d' aquestas cosas no es propi de las tareas escolars.

Los vells perden la memoria y 'l Brusi com qu' es tant vell l' ha perduda de tal manera, que ni las quas de pansa podran tornarli may mes.

Encare no fá un any que alguns estudiants obrian una suscripció destinada al Papa y firmavan una exposició en favor de l' unitat católica, y 'l Brusi 'ls alabava, com si fossen aquestas las cosas propias de las tareas escolars.

Si aquesta falta de memoria continua, crech que un dia 'l Brusi fins se descuidará de sortir. Jo me 'n alegraria.

Un periódich francés ha tret los següents cálculs.

Al emperador Napoleon se l' hi donavan 30 milions de franchs cad' any y ell se 'n prenía 20 milions més per recompensar als de la sèva clica.

Trenta y vint, cinquanta milions cad' any.
Mil milions cada vint anys, sense contarhi 'ls interessos.

Y al cap de cent anys, sense contarhi tampoch interessos de cap mena, *cinch mil milions*, ó siga la indemnisació que Fransa vá tenir que afuixar á la Prusia.

Si 'ls francesos volen, vejín si poden estolvixarse'n de quartos y de disgustos!

En la monárquica Inglaterra s' ha celebrat un gran *meeting*, ab motiu del inmens triunfo conseguit pèls republicans francesos lo dia 14 de Octubre.

Aixó ha passat á Lóndres, y las grans ciutats de Inglaterra farán dos quartos del mateix.

Una pregunta ¿podriam ferho 'ls espanyols, gobernant en Cánovas del Castillo?

Ah! ¡Com se coneix que á Inglaterra no enten tant bè com aquí la llibertat á l' inglesa.

Segons un estat que vá llegirse en una de las sessions del Ajuntament y que ván publicar los periódichs, resulta que la recaudació de consums, densá que l' actual Ajuntament los administra ha disminuít vist l' any passat en la suma de 127.968 pessetas.

Apesar de las murmuracions de alguns descontents, jo surto y defenzo al municipi.

Una sola consideració basta y sobra per posar las cosas al sèu lloch corresponent.

«Com més governan los conservadors, ménos menja 'l poble; y com ménos menja, ménos paga de consums.»

Senyor Prats y Rodés: un altre dia, quan en Comas y Argemir 'l punxi, no 's descuidi de aplastarlo ab una rahó, que bèn mirada val tant com alló del *«Cantin papers y mentin barbas.»*

Aviat se publicarà una ley reorganisant lo cos de policia.

Era un cos, efectivament, que necesitava pendre alguns remeys per restablirse. Are que tal l' hi probarán, es cosa que no podem dir-la.

Pèl moment ja sabem que l' hi mudan l' uniforme.

Veurem si es cert alló:
Aunque la mona se vista de seda mona se queda.

VOTS SON TRUNFOS.

Cartas van y cartas venen.
Los jugadores son tussuts.
Quan l' un tira, l' altre mata,
lo qui guanya fá uns quants punts y al contar qui fá mes tantos, quan tots dos cullen lo munt, «jo hi guanyat» tots dos murmuran ab un pensament comú.

Mes al últim un esclama:
—«Bèn contat y debatut, de setcents mil jo t' acabo...
Vots son trunfos.... tu has perdut!»

«Que si no 't pagaré 'l deute... qu' es un home poch formal... que ja 's tréu una navaja, que hi haurá un escàndol gran, que diu qu' has fet la patota... y que dos anys endatrás quan al mateix joch jugávan, ell no vá tenirne tants...
Uns que miran la partida, tot aixó ván exclamant, mentres molt tranquil diu l' altre:
—«Vots son trunfos.... jo hi guanyat.»

«La patota tu vas ferla... dels tèus vots ne resto un munt: lo banquer que t' ajudava va tenir poca virtut
Sos misteris y sas manyas sortiran are á la llum, y si es home, aquí en la casa no 'l veurá may més ningú.
«¡A votar, deixémnos d' orgas!»
Ja tots votan resoluts.
«Trescents vint per doscents deù....
Vots son trunfos.... tu has perdut!»

Volém are que se 'ns pagui duro á duro y ral á ral...
Dius que no?. Donchs ja está armada guerra á mort! veyám que fás...
¿Vas al balcó á cridá ausili y á alarmá 'ls municipals. ?
Sí, ja pots cridar quan vulgas que cap d' ells te sentirá.
Enterats de lo que passen m' han dit tots de un modo clar; tú tens dret á que se 't pagui...
Vots son trunfos... Jo hi guanyat.

P. K.

Un comissari de policia á casa un fuster que treballa pèl carril.

- ¿Qué féu aquí?
- Fem *travessas*.
- Cinch cents duros de multa!
- Pero...
- Al cuartelillo.

Programa del gran teatro francés:
Diumenje dia 4 de novembre:—Elecció de diputats provincials.

Diumenje dia 11 de novembre:—Elecció de ajuntaments.
Felissos republicans francesos. Per vosaltres sí, que cada diumenje es festa.

Lleigeixo en un periódich:
«Varios cardenals treballan perque Pio IX indiqui pera succehirlo al cardenal Ledochovsk.»
Una gran elecció. Sobre tot pèl nom.
Lo católich que arribi á pronunciarlo bè, guanya 40 dias d' indulgencia.

Diu un periódich que han desaparecut alguns ànechs del estany del Parque.

- ¡Es llástima! deya un company mèu molt original.
- ¿Perqué? vaig preguntarli.
- Perque jo tenia una idea per quan me fessin regidor.
- ¿Quina idea?
- La de construir sota l' estany una gran fogayna, encendre foch, tirar á l' aygua unas quantas sacas d' arrós, y ab las anguilas y 'ls ànechs, figúrat quina cassolada mes hermosa. Aixó ho hauria fet per las festas de la Mercé, anunciantho en lo programa: «Gran arrós de arrós en obsequi dels forasters.»

Ara que lo de Cuba sembla que s' acaba, surt la questió del *tonelatje* ab los Estats Units.

¿Qué hém de ferhi! Som á Espanya.
Ja deya bè aquell castellá:—«Cuando no son cubas son toneles.»

«Lo Tribunal d' imprenta de Valencia ha absolt al *Mercantil Valenciano*.»
«Lo Tribunal d' imprenta de Madrid ha absolt á la *Nueva Prensa*.»

Aquests dos telégramas van arribar un mateix dia.
¿Qui sab! Algun conservador, algun fiscal d' imprenta ó algun dimoni del infern s' han trencat la cama!

Suposan los periódichs que 'l Vaticano acon-

sella al mariscal la conducta que ha de seguir.
¿Ja necessita 'ls ausilis espirituals? No 'm creya jo qu' estigués tant grave.

Hi ha un director d' orquesta tant magre, tant prim, tant semblant á un bastó, que quan s' asséu é la cadira per dirigir una pessa, esclama un amic mèu:

—«Sempre que s' asséu se m' acut un dupte, y es veure qui marcará 'l compás, ell ó la batuta.»

¡¡ENVENENATI!

R. I. P.

Mon cap tirat enrera,
Ma boca fa badalls,
Sanglots d' ella s' escapan
De olor molt repugnant.
Mos membres tots tremolan
Mon pòls ab furia bat!
Tinch set ardenta!... ¡horrible!
Qu' ab res la puch calmar,
Suór de las mes fredas
Pe 'ls peus m' está pujant:
Mos ulls casi no hi veuen!
¡Tinch vòmits plens de sanch!
Lo ventre se m' abraça!...
No puch ja respirar!...
M' ofego: ab forsa indómite
Me vaig recargolar!...
Faig crits!... ¡dolors terribles!
¡Estich desesprat!
Mon cos espeternega
¡Deliro agonisant!

Mes antes de morirme
Vos vull aconsellar
Que no compréu may puros
¡May puros del estanch!

C. GALCERAN.

Frassa célebre de un Mariscal:

«Ya hi soch y m'hi quedo.»

Resposta no menos célebre de un revolucionari:
«Fes cosas; potser si que t' hi quedarás.»

Diu la Política:

«No, las Còrts no las tancarà en Cánovas; en Cánovas hi compareixerá y 's posará davant per davant dels seus adversaris per esmicolar á la cara del país als ingrats y als ambiciosos.

Al veurer una furia semblant, proposa un periódich que las Còrts no s' obrin fins lo dia dels morts del any que vé.

En una casa de Madrid s' hi ha descubert un dipòsit de botellas de fulminant destinadas als presos del Saladero.

Vels' hi aquí unas botellas que 'ls conservadors podrian utilitzar per fer un brindis á la seguretat que governant ells se disfruta.

CANTARELLAS.

Adormideta en ma falda
vas quedarte ahir Dolors,
que may més te succeheixi
perque fás uns ronchs més forts!...

A.

Si penso escriure't nineta
lo sello ja 'm costa un ral,
y bèn miradas las cosas,
me sembla que no vals tant.

M.

¿No es verdad angel de amor
que en esta apartada orilla....
A vuy com que som Totsants
faig lo Tenorio, Angelina.

R.

EPIGRAMAS

En Peret de las Cassolas
vá aná á casa un camarada
ahont vá trobar la criada
que fregaba las rajolas.

Y l' hi va dir:—No s' espanti,
no l' hi diré res Pepeta,
encar que per indiscreta
l' haja trobada in fraganti.

B.

—¿Per qué vá avuy Senyó Albert

ab aquest griso que fá
ab lo cap tot descubert?
¿No véu que 's costipará?
—Xiquet, hi fet un excés,
me bull ja fá més d' una hora,
y m' hi tret la tapadora
temerós de que 'm bessés.

D. S.

Joan Masó, sastre de fama
talla 'ls frachs ab perfecció;
per xó sentirás que diuhen:
—Are passa un frac-masó.

F. y G.

—¿De qué vius? vaig preguntá
creyentme qu' era modista
á una que 'm contestá:
—Visch de gorras. Y está clá
la pobre fá de gorrista.

V. J.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Han enviat xaradas ó endevinallas dignas d' insertarse, 'ls ciutadans Cap-de-matxo y E. de la Torre.

Las demés que no 's mencionan no 'ns serveixen, com tampoch lo que 'ns envian los ciutadans Col y flor, D. C., Un Setantadó, H. Tort y V., Petit Cuxart, Rosegavius, J. Virgili, Mianis, J. Casas, A. Roméu, P. R. y F., Dos Picallimas, Dofrosa Maral, Pinta-pintas, Just de noms y de fets, Noy que té dos coronas, Estarp, Pepa, General Cayuco, J. Ruiz, Tano Tarragoni, Petit Cuxart, Pere Granota, H. Tort y V., F. V. y P., Un Setantadó, Francisquet Cansoner, D. C., Col y Flor, Un gringo, M. Sitarrimas, y A. de la Lola.

Ciudadá C. Gumá: Perfectament entesos.—Rey Midas: Va fer tart.—Rap. Arreglarem la mudansa.—F. Ll. y B.: Los seus epitafis los varem rebre quan lo número de Totsants ja era fet.—Ex-bolea núm. 7: Hei anirá 'l ters de paraulas.—Xius: Idem lo capricho numérich.—A. Guardiola: Contiu al director del colegi y no 'ns hi emboliqui á nosaltres.—Miss Spelterini: Insertarém la mudansa.—E. Xarau: Publicarém dugas cantarellas.—Grau Garrabé: Idem un epigrama.—P. Matalassé: La poesia la varem rebre tart per compéndreta en lo número de Totsants.—A. F. O.: Hei anirá un epigrama.—Angeleta: Idem tot lo que 'ns envia.—Cap y poeta: Publicarém lo triángul.—Azulina: Idem lo geroglífich.—Quelquiseta: Igual que la seva sinonimia.—Noy de 'n broquil: Publicarém lo geroglífich.—Deixeuimiser: Idem lo de vosté.—Marqués del sol: Arreglada la sinonimia podia anarhi.—J. Llopis: Idem una cantarella.—Trencalós: publicarem lo trenca-closcas.—R. B. y R.: Idem lo de vosté.—Amant de una Rosa: Y 'l seu geroglífich.—Cap de matcho: Idem molta cosa de lo que 'ns envia.—Un parell de tarumbas: Insertarém lo logogrifo numérich.

SOLUCIONS

Á LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

- MUDANSA.—Paca.—Vaca.—Maca.—Taca.
- TRIÁNGUL. POLLAS
OLLAS
LLAS
AS
S
- ANAGRAMA.—Paco.—Copa.—Poca.—Capó.
- XARADA 1.—So-la-pa.
- ID. 2.—Vi-o-ll.
- ENDAVINALLA.—Son.
- LOGOGRIFO ARITMÉTICH.—Petronila.—Antonina.—Natalia.—Anita.—Prata.—Pilar.—Rita.—Pola.—Pona.
- GEROGLÍFICH.—Qui s' espera 's desespera.

Ha endevinat totas las solucions los ciutadans Ex-Bolea, núm. 7, Des Pelons, Marqués del Sol y Tonet Tarragoni; n' han endavinadas 7, Angeleta, P. Sabater, Noy que té dos coronas, Xius, Deixeuimiser, Noy de 'n Broquil, Estarp, Dos xinos promesos, Pasiubé, Diez y Diez, y B. B. y R.; 6, Dos estrangers, Rap y General Cayuco; 5, Trencalós, Teresina Freixa, C. de lance, A. Oterap, Tuleta la tabernera y D. R. O.; 4, J. Llopis; 3, A. de una Rosa, Un parell de tarumbas y Barret; y no més que 1 R. Petit.

XARADA

I.

Ab quatre vaig agafar
un canari cantadó.
Hu-dos... pero quin cantar
si fins de pit doná 'l dó.
En l' escala musical
ma tercera trobarás,
y l' hu-dos-tres y final
en la CAMPANA ho veurás.

J. V. DOMINGO.

II.

Sempre en dos-tres-quart diu mal
de prima-dos-terça y quinta,
tan sols porque una total
l' hi digué qu' ella allá 's pinta.

CA FÉ DE RAL.

ENDAVINALLA.

Quan ets nin hi tens las ancas,
quan ets jove hi tens lo cap,
y los péus si consigueixes
que se fassa capellá.
Lo que soch, aquestas cosas
fácilment t' ho indicarán.

R. J.

ANAGRAMA.

Lo tot retrata molt bè,
y es un gran teatro 'l tot;
Tot es bó per l' ensenyansa...
Hi ha tot de rebelió.
En tot lo nás pots girarte;
si quan tot te paras, no,
ó hè quan tot quentos l' avia
ó menjant tot plé de goig.
Quan tot, estarás alegre,
y molt trist si 't volen tot,
perque en tot á las botigas
quan á tot arriban, prou
mes de quatre y cinch vegadas
t' estafan si ets un mussol.
Tot la série; ab sols cinch lletras,
tretze tots, veyas si es prou.

F. ESTARP.

TRIÁNGUL.

Primera ratlla horisontal é inclinada de dalt á baix, lo nom del puesto per hont passa en Sagasta; 2.ª, una flor de olor; 3.ª, una capital; 4.ª, lo que son vostés y jo mateix (salvo l' ortografía); 5.ª, lo que necessitan per sostenir la Campana; y 6.ª, una vocal.

MISS SPELTERINI.

SÍMILS.

Buscar quina analogia té 'l joch de dominó:

- Ab lo firmament.
- Ab certas monedas.
- Ab lo color de moltas camisas.
- Y finalment ab los escrits.

BUGELEBA.

PROBLEMA ARITMÉTICH.

Un pare al morir vá deixar 18,500 duros, á fi de que fossen repartits entre 'ls 5 fills que tenia, de la manera següent: Al primer l' hi doná la 5.ª part del segon; al segon la part del tercer mes la del quint, més 10 duros; al tercer la part del quart, menos la del primer; al quart lo doble que al quint, mes 20 duros; y al quint la part del tercer, menos la del primer, menos 10 duros. Se desitja saber quan vá tocar á cada un dels fills.

ENAMORAT DE L' ESTRELLA.

GEROGLÍFICH.

Fa

DEM

X II

LI IL

OV

ol

BI RE

CA FÉ DE RAL.

Barcelona: Imp. de Lluís Tasso, fill, Arch del Teatro, 21 y 23.

LOPEZ, Editor.—Rambla del Mitj.